

عنوان مقاله:

برنامه ریزی شهری براساس رویکرد توسعه حمل و نقل همگانی (TOD)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد خردمند - کارشناس ارشد مهندسی و مدیریت ساخت، دانشگاه علم و صنعت

حمیدرضا رحیمی - دانشجوی دکتری عمران، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

به کارگیری سیستم های سریع حمل و نقل عمومی در جهان به سرعت در حال رشد است؛ زیرا این سیستم ها باعث افزایش سرعت و کاهش ازدحام و راه بندان در شبکه معابر شهری می شوند و از بار معضلات ترافیکی روزافزون شهرهای بزرگ می کاهند. انتخاب مسیر برای چنین سیستم هایی به طور قطع تاثیر زیادی بر کارکرد آنها از لحاظ سرعت، کاهش تاخیر و افزایش ظرفیت خواهد داشت. توسعه ی حمل و نقل همگانی محور به عنوان یکی از بارزترین اشکال رشد هوشمند، پادزهری در مقابل تراکم ترافیک، انزواگرایی و پراکنده گرایی موجود در جوامع حومه ای، کمبود مسکن استطاعت پذیر و کاهش سرمایه گذاری ها در نواحی شهری مطرح می شود. راهبردهای توسعه حمل و نقل همگانی برای توسعه ی شهری می تواند یک شکل شهری پایدار را به دست دهد. همچنین تحت شرایط مناسب می تواند به عنوان یک مزیت برای جوامع محلی به حساب آید، به ویژه زمانی که با مشارکت همگانی فعال همراه شود. به طور کلی می توان بیان داشت که این الگو باید پیاده روی، استفاده از دوچرخه و حمل و نقل عمومی، ایجاد کاربری های متنوع در مجاورت سیستم های حمل و نقل عمومی را تشویق کند و منجر به کاهش استفاده از اتومبیل شخصی و در نتیجه به کاهش ترافیک معابر شهری شود.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، توسعه مبتنی حمل و نقل همگانی، کاهش ترافیک، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1039343>

